

Krejčí má smutnou tvář bílou
jak sněhová vločka
jeho syn je moc nemocný
myslí si že je kočka

cestou do jiné vesnice
vyplašil na poli laň
podíval za ní se do slunce
na obočí přiložil dlaň

a v tu chvíli úplně zapomněl
co že to vlastně chtěl
čeho se lekl i kdo je sám
jen horkej vzduch kolem se chvěl

Krejčí teď sedí v kuchyni
není na světě pomoc
syn křičí a běhá po domě
do oken dívá se noc